

Milí čtenáři,

kde je vám asi konec? Čtete nás v internetové kavárně na jadranském pobřeží, v dusné kanceláři nebo na chatě uprostřed šumavských hvozdů? Ať tak či tak, máme pro vás první letošní prázdninové číslo našeho elektronického měsíčníku. Bohužel vám ani v této lenošivé době nemůžu slíbit čtení, u kterého se dá příjemně relaxovat. Pro dnešní úvodník jsem po čase opět vybral ony šumavské hvozdy.

Jděte už s tou Šumavou do háje! Nejlépe toho sežraného kůrovcem. Asi tak by se dala shrnout nynější situace kolem (stále ještě) Národního parku Šumava. Téma postupně mizí z hledáčku médií a zatím ho neoživila ani okurková sezóna. Vše podstatné bylo z obou stran řečeno, nic důležitého se nemění. Přesto by možná bylo zajímavé připomenout několik momentů, které mě v uplynulých měsících zaujaly. Kdyby nešlo o budoucnost jednoho ze čtyř národních parků v naší zemi, některým z nich bych se i od srdce zasmál.

Jak je již všeobecně známo a Českou inspekci životního prostředí potvrzeno, Jan Stráský porušil zákon, jehož dodržování má hlídat. Použil proti kůrovci chemii, aniž by se obtěžoval počkat si na výjimku ze zákona o ochraně přírody a krajiny. Nejprve se tvářil, že o tom neví a bude hledat viníky. Pak je našel a odvolal z funkcí. Následně se přiznal, že porušení zákona sám nařídil. Sebe ovšem neodvolal, dojemně se však svěřil médiím, že porušení zákona je mu líto. Kámen by se ustrnul!

Šumavský korunní princ, náměstek Jiří Mánek, též nezahálel. Z bohaté ošatky jeho nápadů vzpomeňme alespoň zveřejňování radostných „fejsbůkových“ zpráv o dění na Šumavě, které dostali všichni zaměstnanci správy befelem. Právě na tomto médiu je totiž podle pana Mánka nové vedení parku poněkud v defenzivě. Jak si zaměstnanci rozdělili pravidelné služby mi bohužel není známo, neboť na Facebooku nejsem. Ale měl bych námět: Co takhle pravidelné informace o úspěšném zmlazování lesa v bezzásahových zónách?

Střih: Řádky, které jste právě dočetli, vznikly v docela jiné době. Srpnový úvodník jsem rozepsal v prosluněné

polovině července, kdy situace na Šumavě vypadala na poněkud černou grotesku. Všichni jste ovšem zaregistrovali, že se z grotesky stává pořádné drama. Věnujeme se mu také v několika člancích uvnitř tohoto čísla.

Prozatímni ředitel a jeho suita pokračují v devastaci druhdy bezzásahových míst, ale i dobrého jména Národního parku Šumava. „Pracuješ ve státní ochraně přírody, nebo na Správě národního parku Šumava?“ chce se mi parafrázovat letité schéma mnoha otřepaných vtipů, ale nějak mi u toho není do smíchu.

V OBSAHU TAKÉ NAJDETE

Podpořte Šumavskou výzvu	str. 2-3
Zelené perly šumavské za rok 2011	str. 5-6
Kompromis na Hluboké	str. 7
Francie staví svůj Temelín	str. 10-11
Čas být brutální a vymýtit občany	str. 13
Seriál o lidech a Calle aneb Jak to všechno bylo – Díl VIII. Vojtěch	str. 13-15
Na kole podél hranic, 8. Etapa: Zadní Zvonková -Nové Údolí	str. 18-20

Nejen kvůli principům ochrany přírody, pravidlům respektovaným v národních parcích celého světa, českým zákonům, šumavským tetřevům nebo lidem, kteří to všechno pokojně hájí vlastními těly. Jde ještě o jednu podstatnou věc.

Jmenování Jana Stráského ředitelem ukázalo na podstatné slabiny našeho státu. Správa parku pod jeho vedením zákony neobchází, ani se je nesnaží změnit parlamentní cestou. Prostě je ignoruje. A až na vzácné výjimky jí to prochází. Klatovský soud rozhodoval podle přání správy s ohledem na lesní zákon, jako by se blokována lokalita nenacházela v národním parku. Policie zasahuje, často velmi neadekvátním způsobem, proti pokojné blokádě, zatímco agresivní výstupy druhé strany sporu a nelegálnost těžby se vyšetřují podivně pomalu. Z úst našich volených zástupců zní na adresu blokády slova jako „sebranka“, „práskači“ nebo „kolaboranti“. Šumavský problém nás bohužel posouvá geopoliticky poněkud východněji, než by mi bylo milé.

Na závěr úvodníku se Vám milí čtenáři, musím svěřit s něčím osobním. Nějak jsem na dovolené zpustl. Ráno si vezmu čisté tričko, zbavím se týdenního strniště a půjdu k holiči, abych si nechal ostríhat ty protivné dredy. Pokud nevíte proč, čtěte pečlivě celý Ďáblík.

Jiří Řehounek

Podpořte Šumavskou výzvu

Rádi bychom vás touto cestou požádali o podporu Šumavské výzvy, která vyzývá dočasnýho ředitele národního parku Jana Stráského a ministra životního prostředí Tomáše Chalupu k okamžitému zastavení nelegálního kácení stromů, které probíhá v oblasti Ptačího potoka. Již více než tři týdny brání aktivní veřejnost jedinečné horské smrčiny proti nezákonnému kácení v národním parku. Stále bohužel bez podstatné reakce politiků nebo veřejnosti. Herec Petr Vacek a ředitel Hnutí DUHA Petr Machálek proto sestavili prohlášení vyzývající Jana Stráského a Tomáše Chalupu, aby respektovali stanovisko vědeckých odborníků, aby okamžitě ukončili nelegální těžbu a aby zajistili, že bude národní park opět sloužit ochraně přírody a turistům. Pod výzvu se již podepsalo [několik tisíc lidí](#), řada známých [osobností](#) i [nevládních organizací](#) včetně Cally. Prosím, pokud souhlasíte, přihlašte se na stránce www.sumavskavyzva.cz.

Šumavská výzva

Ministr Tomáš Chalupa jmenoval ředitelem NP Šumava bez výběrového řízení Jana Stráského, dlouholetého kritika moderní ochrany přírody v národním parku, který proslul výrokem „Příroda je nepřítel, a proto se musí proti ní bojovat. Kdyby nebylo mých předků, kteří bojovali proti různým živočichům, tak bych tady nebyl.“

Nový ředitel po svém nástupu vyhlásil záměr zmenšit území ponechané přírodě a zvýšit kácení a těžbu stromů napadených kůrovcem, realizovat záměry výstavby některých projektů jako je lanovka na Hraničnick, rozšíření silnice na Zadní Zvonkovou apod.

Návrh na zmenšení míst ponechaných přírodě neprošel řádnou legislativní procedurou a nebylo tak možno vyhodnotit vliv na přírodní biotopy a druhy chráněné evropskými směrnici (Natura 2000). Orgán ochrany přírody neudělil příslušné výjimky ze zákona o ochraně přírody a krajiny, které by umožnily poškození přírody národního parku – změny ve struktuře a funkci ekosystému, biologické rozmanitosti atd. (tedy vytvoření holin) a poškození biotopu kde žijí chráněné druhy rostlin a živočichů.

V týdnu od 11. 7. 2011 povolala správa parku dřevorubce do oblasti Ptačího potoka a zahájila tam, bez příslušných povolení, kácení tisíců stromů. Místo je unikátní podmáčenou horskou smrčinou a jednou z nejcennějších částí šumavského národního parku. Na tomto místě byla skupinou milovníků Šumavy dne 15. 7. 2011 vyhlášena blokáda nelegálního kácení.

Vedení parku povolalo na rozeznání pokojné blokády policii, nejen místní, ale také speciální pořádkové jednotky. Dnes již čtvrtým dnem cca 60 členů jednotky asistuje nelegálnímu kácení, odvléká občany, kteří se nenásilného protestu účastní, nasazuje jim pouta a v některých případech dochází k fyzickým útokům členů komanda nebo dřevorubců. Jeden z policistů dokonce škrtil jednu z dívek a hrozil, že ji zabije. Policisté přitom nezvládají zajistit bezpečnost – nechávají dřevorubce kácet stromy mezi lidmi. Proti účastníkům pokojného protestu přitom není vzneseno jiné obvinění, než z přestupku neuposlechnutí příkazu policie a

vstupu do prostoru těžby, který podle právníků Ekologického právního servisu není přestupkem, neboť sama těžba je nelegální.

Vykácením není ohrožena jen oblast Ptačího potoka v Modravských slatích. K těžbě jsou vyznačené tisíce stromů kolem Bavorské cesty a Jezerního hřbetu, kde jsou důležitá hnízdiště tetřeva hlušce. Od začátku srpna plánuje vedení parku začít kácet i v unikátním horském pralese na Smrčině, kde developeři plánují postavit sjezdovky.

Zcela neadekvátní nasazení policejních jednotek svědčí o tom, že nejde jen o konkrétní pokácení 3-6 tisíc stromů vyznačených k těžbě, ale o demonstraci politické moci s cílem zdevastovat národní park, jeho poslání a hodnoty v očích veřejnosti. Oblast Ptačího potoka a pokojný protest desítek milovníků přírody se staly symbolem ochrany Národního parku Šumava.

Opakovaná prohlášení vědců navíc upozorňují, že kácení v oblasti Ptačího potoka nemá absolutně smysl ani z hlediska proklamované snahy zabránit šíření lýkožrouta smrkového. Vyzýváme ředitele šumavského parku Jana Stráského a ministra životního prostředí Tomáše Chalupu, aby respektovali stanovisko vědeckých odborníků, aby okamžitě ukončili nelegální těžbu a aby zajistili, že bude národní park opět sloužit ochraně přírody a turistům.

Sepsáno 28. července 2011

Dopis k Šumavě předsedovi vlády iniciovaný Českou společností ornitologickou

Vadí vám, že Správa Národního parku Šumava opakovaně porušuje české i mezinárodní zákony a na desítky let poškozuje přírodní prostředí ptačí oblasti? Vadí vám, že Správa ignoruje názory odborníků i protesty veřejnosti a Ministerstvo životního prostředí toto jednání toleruje? Chcete, aby Šumava byla národním parkem pro přírodu a všechny občany, kde je příroda na prvním místě?

Napište svůj názor předsedovi vlády pomocí formuláře na [webu České společnosti ornitologické!](#)

Vědci vyzvali k zastavení těžby a nabízejí Stráskému odbornou pomoc

Přední čeští vědci z oblasti ekologie lesa, lesnictví a mnoha dalších oborů, sdružení ve Stínové vědecké radě NP Šumava (dále jen SVR), vyzvali ředitele NP Šumava, aby pro tuto chvíli ukončil zásahy proti kůrovci v oblasti Ptačího potoka.

„Podporujeme efektivní a opodstatněné zásahy proti kůrovci, ale vytěžením lokality u Ptačího potoka dojde k poškození unikátního ekosystému horského lesa, aniž by se šíření kůrovce do nižších poloh zabránilo.

Ptačí potok se totiž nachází již za současnou linií šíření kůrovce,“ říká Doc. RNDr. Jakub Hruška, CSc., předseda SVR. Vědci již opakovaně poukazují na neobornost postupu v NP Šumava. Stráskému nabídli, že k odbornému řešení situace na Šumavě rádi svými znalostmi a přispějí.

Ve výzvě, zasláné řediteli NP Šumava Janu Stráskému 26. 7. 2011, vědci reagují také na v médiích často prezentovaný argument Jana Stráského, že tímto zásahem chrání lesy soukromých vlastníků, které se v NP Šumava nacházejí. Dle vědců nemůže Stráský jako ředitel národního parku nadřazovat zájmy soukromníků a ekonomické zájmy obcí nad zájmy ochrany přírody, pro které byl národní park zřízen.

„Soukromé lesy, které se nachází v národním

parku, podléhají stejnému režimu ochrany, jako lesy státní. Z toho důvodu také nestátní vlastníci pobírají za tuto újmu vysoké kompenzace,“ říká Doc. RNDr. Jakub Hruška, CSc. Například Kašperské hory obdržely v minulých letech kompenzace mezi 11 a 13 miliony korun ročně.

„Vyzýváme pana ředitele Stráského, aby se začal chovat jako ředitel národního parku a ne jako ochránce ekonomických zájmů obcí. Je třeba ukončit nesmyslné zásahy u Ptačího potoka a bezodkladně zahájit diskusi s odborníky o způsobech ochrany lesů v NP proti kůrovci tam, kde je to nutné a především efektivní,“ dodává Doc. RNDr. Jakub Hruška, CSc.

Vědci také vyjádřili znepokojení nad použitím neadekvátní síly při pondělním zásahu proti osobám nenásilně blokujícím kácení v lokalitě u Ptačího potoka. S účastníky blokády se vědci shodují v tom, že kácením v této lokalitě je porušován zákon. „Jsme dlouhodobě toho názoru, že Správa NP nemůže v tomto

území postupovat podle § 32 a 33 lesního zákona, týkajících se zasahování proti kalamitním škůdcům. Správa naopak není podle platné legislativy ochrany přírody oprávněna tyto zásahy provádět,“ říká Doc. RNDr. Jakub Hruška, CSc.

Na rozdíl od včerejšího stanoviska ČIŽP vyjádřili vědci přesvědčení, že při pokácení cca 6000 m³ dřevní hmoty (více jak 3000 stromů) nelze dodržet základní ochranné podmínky NP. V takových případech totiž nelze provádět zásahy bez výjimky, stejně jako je nemožné kácet a odkorňovat v této ploše bez poškození půdního krytu a vodního režimu v rašelinných, podmáčených smrčínách a dalších prioritních biotopech soustavy Natura 2000.

O Stínové vědecké radě Národního parku Šumava

Stínová vědecká rada Národního parku Šumava (SVR) má aktuálně 22 členů a vznikla v březnu 2011 jako reakce na rozhodnutí ředitele NPŠ PhDr. Jana Stráského potlačit názory vědecké části dosavadní Rady NPŠ. Rada je složena z předních českých vědců a odborníků z různých oblastí. Její základ tvoří přírodovědci a lesníci, kteří působili v Radě NPŠ a na protest proti účelovým změnám, které provedl Jan Stráský, z ní abdikovali. Členy jsou ale i další vědci, kteří se problematikou Šumavy dlouhodobě zabývají.

SVR si jako cíl dala nezávislé průběžné hodnocení činnosti Správy NPŠ a přinášení objektivních informací o fungování ekosystémů národního parku. Členové SVR jsou také připraveni pomáhat vědeckými argumenty ochraně přírody, státní správě či vysvětlovat problematiku médiím. Jsou připraveni diskutovat o ochraně šumavské přírody s politiky, podnikateli i milovníky přírody, tedy se všemi, kterým není osud Šumavy lhostejný.

Aktuální seznam členů Stínové vědecké rady NP Šumava:

- Prof. RNDr. Vladimír Bejček, CSc., Fakulta životního prostředí, Česká zemědělská univerzita v Praze
- Ing. Aleš Bezděk, Ph.D., Biologické centrum AV ČR, v.v.i., Entomologický ústav, České Budějovice
- Prof. RNDr. Martin Braniš, CSc., Přírodovědecká fakulta, Univerzita Karlova v Praze
- RNDr. Petr Doležal, Ph.D., Biologické centrum AV ČR, v.v.i., Entomologický ústav, České Budějovice a Přírodovědecká Fakulta, Jihočeská Univerzita v Českých Budějovicích
- Prof. Ing. Josef Fanta, CSc., emeritní profesor lesnictví, Univerzita ve Wageningen, Holandsko
- Doc. Dr. Jan Farkač, CSc., Fakulta lesnická a dřevařská, Česká zemědělská univerzita v Praze
- RNDr. Roman Fuchs, Ph.D., Přírodovědecká Fakulta, Jihočeská Univerzita v Českých Budějovicích
- Doc. RNDr. Jakub Hruška, CSc., Česká geologická služba, Praha
- Prof. Ing. Jiří Kopáček, Ph.D., Biologické centrum AV ČR, v.v.i., Hydrobiologický ústav, České Budějovice a Přírodovědecká Fakulta, Jihočeská Univerzita v Českých Budějovicích
- Prof. RNDr. František Krauhlec, CSc., Botanický ústav AV ČR, v.v.i., Průhonice
- RNDr. Zdeňka Křenová, Ph.D., Přírodovědecká Fakulta, Jihočeská Univerzita v Českých Budějovicích
- Prof. Ing. Zdeněk Landa, CSc., Zemědělská fakulta, Jihočeská Univerzita v Českých Budějovicích
- Ing. Karel Matějka, CSc., IDS Praha
- RNDr. František Pojer, Agentura ochrany přírody a krajiny ČR

- Prof. RNDr. Karel Prach, CSc., Přírodovědecká Fakulta, Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích a Botanický ústav AV ČR, v.v.i., Třeboň
- PhDr. Ivan Rynda, Fakulta humanitních studií, Univerzita Karlova v Praze
- Doc. JUDr. Vojtěch Stejskal, Ph.D., Právnická fakulta, Univerzita Karlova v Praze
- Doc. Ing. Miroslav Svoboda, Ph.D., Fakulta lesnická a dřevařská, Česká zemědělská univerzita v Praze
- Ing. Pavel Šamonil, Ph.D., Výzkumný ústav Silva Taroucy pro krajinu a okrasné zahradnictví, v.v.i., pracoviště Brno
- Prof. Ing. Hana Šantrůčková, CSc., Přírodovědecká Fakulta, Jihočeská Univerzita v Českých Budějovicích
- Doc. RNDr. Jaroslav Vrba, CSc., Přírodovědecká Fakulta, Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích a Biologické centrum AV ČR, v.v.i., Hydrobiologický ústav, České Budějovice
- Doc. Ing. Tomáš Vrška, Dr., Výzkumný ústav Silva Taroucy pro krajinu a okrasné zahradnictví, v.v.i., pracoviště Brno

Další doporučené informace k dění v Národním parku Šumava

[Stránky platformy ŠumavaPro](#), najdete na nich informace o místě kácení, profily a výpovědi některých účastníků blokády a řadu informací proč je třeba se bát o osud Národního parku

[Miroslav Kutal: Má smysl kácet u Ptačího potoka?](#)

[Profesor Fanta: Kácení na Šumavě skončí mezinárodní ostudou, ceskapozice.cz](#)

[Karel Matějka: Zásah na Ptačím potoce povede k totálnímu rozpadu stromového patra](#)

[Jiří Kulich: Sedm šumavských pověr](#)

[Bohuslav Binka: Šumava jako tragický test občanské inteligence](#)

[Martin Hrubeš: Šumava – poslední návrat 2011](#)

[Staré smrky a předsudky o Šumavě: co zmizí dřív?](#)

[Tisková zpráva EPS k postupu policie vůči protestujícím](#)

[Stanovisko Českého helsinského výboru k policejním zásahům v Národním parku Šumava](#)

[Stanovisko pracovníků Centra pro výzkum biodiverzity k otázce regulace kůrovcové gradace v Šumavském národním parku](#)

[Sestřih videozáběrů účastníků blokády](#)

Fotogalerie volně k užití:

<http://www.facebook.com/media/set/?set=a.2250441629613.136696.1505420821>

<http://www.facebook.com/media/set/?set=a.241447669211712.58350.239248602764952>

<http://www.facebook.com/media/set/?set=a.1472338945372.43546.1740612034>

<http://www.facebook.com/media/set/?set=a.10150280149042764.356852.58887737763>

<https://www.dropbox.com/gallery/25862605/1/blokada?h=a9809a>

<https://www.dropbox.com/gallery/25862605/1/pokacene?h=b2b87c>

<https://www.dropbox.com/gallery/25862605/1/les?h=49118e>

<https://www.dropbox.com/gallery/25862605/1/rezani?h=fe400c>

http://metztli.rajce.idnes.cz/Blokada_na_Sumave_31.7.-3.8.2011

Mozaiku šumavských informací sestavil Edvard Sequens

o o o o o o o o o o o o o o o o **ZELENÉ PERLY ZA ROK 2011** o o o o o o o o o o o o

Blokáda na Šumavě opět přitáhla pozornost médií. K problematice zonace národních parků, životního cyklu lýkožrouta smrkového a půdní eroze se v médiích konečně věnuje pozornost, jakou si tato témata zaslouží. Redakce Dáblíku vybírá z bohaté ošatky výroků od věhlasných odborníků ty, které by neměly zapadnout. Zaslouží si od nás bližší komentář a zároveň nominaci na Zelenou perlu 2011.

„Tuto otázku pokládám vědcům rád. Ptám se jich, jak daleko doletí kůrovec, a oni se liší tak od dvou set metrů do dvou set kilometrů. Kůrovec se pohybuje v milionovém roji a v tom roji nedoletí ani 500 metrů. Jakmile však foukne vítr, tak on doletí nekonečně. Ale to je vědecká debata, kterou já bych nerad bagatelizoval.“ (Jan Stráský, Lidové noviny, 14. 3. 2011)

Tak tady nezbyvá, než panu prozatímnímu řediteli vysvětlit, že lýkožrout smrkový není Boeing 747...

"Dle mého aktivistům nejde primárně o přírodu, ale o vlastní zviditelnění.“ (Přemysl Sobotka, místopředseda Senátu, Ekolist, 26. 7. 2011)

Tak si to shrňme: Několik stovek lidí o prázdninách nebo v době svojí dovolené vyrazí na Šumavu. Každé ráno vstávají ve čtyři ráno, ostrým pochodem vyrážejí do lesa, přiváží se ke stromu, nechají si různě dlouho nadávat a vyhrožovat, pak je odtáhne policie, některé nejhorší „živly“ předvede na služebnu a hrozí mnohatisícovou pokutou. U drtivé většiny z nich nepřinesla média ani jména. Vskutku ukázkové zviditelnění. Zato pan místopředseda se nám pořádně zviditelnil, a to ze suché a klimatizované kanceláře na Malé Straně. Prezidentská volba klepe na dveře, že?

„Média postupně ztrácejí o lokalitu na Ztraceném zájem. Lidé, kteří teatrálně povykovali před kamerami a novináři, tento opadající zájem médií zaregistrovali a řada z nich se jen apaticky povalovala na cestách mimo lesní pracoviště. Z toho je jasně patrné, že jim nejde o ochranu přírody, ale jen o mediální zviditelnění.“ (Pavel Pechoušek, mluvčí Správy NP Šumava, Euro, 28. 7. 2011)

Tak tady už chybí jen užívání omamných látek, kterému aktivisté holdují pod záminkou ochrany přírody. Kdepak se asi pan Pechoušek vyučil řemeslu?

„Ekoteroristé popírající zákony a hlásající svou jedinou pravdu nám chtějí diktovat, co mám dělat. Vládu jedné pravdy jsme tu již ale měli. Navíc pak na nás ještě žalují v Bruselu. Takové udavače, kteří chodili práskat na svou zemi tu do Vídně, tu do Berlína, jsme tu již v minulosti měli. Říkalo se jim kolaboranti.“ (Jaroslav Doubrava, senátor, Parlamentní listy, 29.7. 2011)

Pan senátor hájí národní zájem až dojemně. Pikantní na jeho výroku je především fakt, že než přestoupil k hnutí Severočeši.cz, senátoroval za KSČM. O vládě jedné pravdy má tedy informace z první ruky.

„A ta sebranka, co tam nelegálně brání kácení, je banda profesionálních protestujících anarchistů, kteří se již přivazovali třeba k Temelínu. Jsou to blázni a všichni jsou z nich tady nešťastní.“ (Tomáš Jirsa, senátor, Parlamentní listy, 29.7. 2011)

Ano, bez vyjádření naší šumavské stálice bychom už byli trochu nervózní. Vskutku zajímavý seznam anarchistů nám nabízí letmý pohled do sdělovacích prostředků. Dalšího komentáře netřeba.

"Ekologického aktivistu poznáte. Je zarostlý, umolousaný, má dredy. Je čistě na rozhodnutí majitele, koho ve svém penzionu ubytujete." (Antonín Schubert, starosta Modravy, Aktuálně.cz, 24. 7. 2011)

Podle aktuálního sociologického průzkumu, který jsem bleskově provedl na reprezentativním vzorku členů Cally, se mezi námi aktuálně nenachází nikdo s dredy. Za tím účelem vyhlášíme konkurz na dredaře, kteří by rozšířili naše řady, abychom si zasloužili označení „ekologičtí aktivisté“. Zároveň výbor Cally vybere mezi stávajícími členy jedince vhodné k perspektivnímu založení příslušného účesu na hlavách. Z průzkumu dále vyplynulo, že se většina členů myje alespoň jednou denně, takže i v umolousanosti máme ještě velké rezervy. Pouze respondenti mužského pohlaví dále odpovídali na otázku, zda se někdy zapomenou oholit. Všichni z nabízených odpovědí zaškrtnli „někdy ano“.

Jiří Řehounek

Po stopách Cally

Zastavení na Smrčíně

Pro ty z Vás, kteří máte zájem o putování s Callou připomínáme, že v sobotu 17. 9. 2011 je možné se s Callou a Rosou, pod vedením lektorky, podívat na šumavskou Smrčinu a Hraničnick, na místo kde developeři kují plány na lanovku a lyžařský areál v těch nejceněnějších přírodních partiích a kde již roky probíhá spor o smyslu Národního parku Šumava.

Na exkurzi pod názvem „Na Smrčinu bez lanovky“ pojedeme autobusem z Českých Budějovic v 8:30 (Mariánské náměstí) a z Českého Krumlova v 9:00 (zastávka na Špičáku) do Nové Pece. Návrat tamtéž cca v 17:30 (Č. Krumlov) a v 18:00 (Č. Budějovice). Trasa vede středně náročným terénem, je dlouhá cca 20 km, není však vhodná pro kočárky a malé děti. S sebou je nutné si vzít svačinu, pití, pevnou obuv, dobrou náladu a případně odpuzovač deště. Režijní poplatek činí 300 Kč, který je třeba uhradit na bankovní účet Cally 3202800544/0600. Přihlášení, včetně zaplacení poplatku je nutné do 31. srpna 2011. Neodkládejte jej, kapacita mikrobusu se velmi rychle plní.

Své dotazy můžete volat na telefon 602 943 555 nebo e-mailovou adresu romana.panska@calla.cz.

Romana Panská

Kompromis na Hluboké

Hned několikrát za poslední rok probíhala správní řízení o kácení stromů v „naturové“ Evropsky významné lokalitě (EVL) Hlubocké hráze nebo v jejím blízkém okolí. Jakékoli zásahy v tomto území jsou velice citlivou záležitostí. Na jedné straně stojí veřejný zájem na ochranu celoevropsky ohrožených druhů brouků – tesařika obrovského, roháče obecného a páchníka hnědého (nemluvě o desítkách dalších ohrožených druhů živočichů, kteří zde mají vhodné podmínky pro život). Na straně druhé nelze pominout veřejný zájem zajištění bezpečnosti lidí, kterých pod korunami místních dubů chodí a jezdí velmi mnoho. EVL zde hraničí se zoologickou zahradou a sportovním areálem, přímo biologicky nesmírně cennou Bavorovickou alejí vede nejfrekventovanější cyklostezka v kraji.

Naposledy se různé pohledy na kácení staletých dubů střetly u aleje vedoucí těsně kolem areálu ZOO Ohrada. Situaci komplikovalo nejen bezpečnostní hledisko, ale i obtížná prokazatelnost výskytu chráněných druhů uvnitř stromů. Pokud mají duby dutinu ve větší výšce nebo není na povrchu zjevná, je prakticky vyloučené ze země posoudit přítomnost páchníků. Původní záměr kácení se podařilo zredukovat asi na polovinu, u zbytku dubů půjde pouze o ořez na torza, v nichž by měli ohrožení brouci (v tomto případě především páchníci) přežít. Kardinální otázka ovšem zní: Jak dlouho?

Problémem (nejen) EVL Hlubocké hráze je totiž kontinuita výskytu dostatečně starých stromů. Ořez stromů na torza jen oddaluje nevyhnutelný konec věkovitých velikánů, za které chybí adekvátní náhrada. Náhradní výsadba mladých dubů, která bývá jednou z podmínek kácení, přichází příliš pozdě. A třeba pro tesařika obrovského to může být další hřebíček do rakve. Kdysi poměrně rozšířený brouk už zmizel z celých Čech s výjimkou Třebońska a právě Hlubocka.

Situaci na Hlubockých hrázích je proto nezbytné řešit komplexně s dalekým výhledem do budoucnosti. Ještě zdaleka není všechno ztraceno. Třeba pro zmiňovaného páchníka je možné vytvořit vhodné dutiny relativně rychle ořezem měkkých listnáčů „na hlavu“. Budeme-li dále otálet a péci upachtěné kompromisy od jednoho řízení ke druhému, stanou se časem Hlubocké hráze bývalou evropsky významnou lokalitou.

Jiří Řehounek

Přírodě blízký ořez dubů na Vrbenských rybnících

V rámci správního řízení o kácení v Přírodní rezervaci Vrbenské rybníky prosadila Calla ořez biologicky cenných mrtvých dubů na torza. Díky projektu od Státního fondu životního prostředí jsme mohli převzít i záruku za provedení zásahu, kterého se z naší iniciativy ujal arborista Bohdan Chadt, který se specializuje na přírodě blízký ořez stromů. Část dřeva skončí také v broukovišti na přírodní zahradě CEGV Cassiopeia. Fotografie ze samotného zásahu přinášíme s tímto článkem, fotogalerie je [zde](#) a torza si pak mohou zájemci prohlédnout přímo na Vrbenských rybnících.

Jiří Řehounek

Pavouci, pozor, Calla vás sleduje!

V posledních dvou letech se Calla spolu s několika externími spolupracovníky zaměřila na zkoumání vlivu zásahů, které provádíme na podporu břehulí nebo obojživelníků, na další ochrannářsky zajímavé skupiny. Už v loňském roce jsme vás seznámili s prvními výsledky studie o blanokřídlém hmyzu, díky které jsme na několika lokalitách mírně upravili metodiku zásahů. Jednou ze skupin zkoumaných letos se stali pavoukovi, konkrétně pavouci a sekáči. Zprávu o tomto výzkumu, jejíž čtení nedoporučujeme lidem trpícím arachnofobií, pro nás zpracoval náš stálý spolupracovník Petr Heneberg.

Zpráva „Výsledky pilotního průzkumu epigeických pavoukoců ve vybraných jihočeských pískovných“ uvádí celou řadu druhů pavouků, kteří patří mezi vzácné či ohrožené druhy a žijí v některé z „našich“ pískoven. Nejzajímavějších výsledků bylo dosaženo na plochách písčin a mokřadů bez souvislého porostu dřevin. Zpráva jednoznačně podporuje tzv. mozaikový management v péči o přírodovědně cenné těžební prostory. Velká různorodost stanovišť v pískovně logicky znamená i rozmanitost na ně vázaného života, včetně pavouků. Výsledky studie také podporují důležitost ekologické obnovy těžebních prostorů pro ochranu přírody.

Zájemci o celé znění zprávy Petra Heneberga mohou psát buď na e-mail Cally nebo si ji stáhnout z našeho webu. Za podporu zpracování výzkumu vděčíme grantu Státního fondu životního prostředí ČR.

Jiří Řehounek

Odkaliště: Orientační průzkum dokončen

Calla se už nějakou dobu zajímá o osud odkaliště českobudějovické teplárny. Podařilo se nám mimo jiné upravit rekultivační plán ve prospěch ohrožených druhů živočichů. Ve spolupráci s odborníky jsme v uplynulém roce prováděli také orientační entomologický průzkum lokality, ze kterého vyplynuly zajímavé věci. Výsledkem průzkumu jsou dvě podrobnější zprávy zaměřené na střevlíkovité brouky (autoři František Grycz a Jaroslav Blízek) a blanokřídlý hmyz z čeledi zlatěnkovitých (autor Marek Halada) a několik dalších zajímavých nálezů.

První zpráva přinesla potvrzení výskytu svižníka písčinného, kvůli kterému to vlastně všechno začalo a dále nález jednoho vzácnějšího střevlíka. Druhá zpráva byl ještě daleko zajímavější. Na odkališti bylo dosud nalezeno 37 druhů zlatěnek, což představuje 40 % jejich druhového bohatství v celé ČR. Z těchto druhů je šestnáct zařazeno do červeného seznamu ohrožených druhů bezobratlých, z toho jeden v kategorii kriticky ohrožených druhů a dva dokonce v kategorii druhů vymizelých v ČR! Dále byl na odkališti nalezen jeden druh nový pro Čechy a jeden druh nový pro celou ČR. A tím ještě výčet zajímavých druhů nekončí. Z denních motýlů na odkališti žije chráněný (ale šířící se) batolec červený a „naturový“ ohniváček černočerný, kolega Zdeněk Hanč tam pozoroval i vzácného modráška nejmenšího.

Po jednáních se zástupci teplárny se zdá, že se můžeme dohodnout na kompromisním řešení, které i po rekultivaci zachová prostor pro vzácné a ohrožené druhy hmyzu. Některé zásahy v jejich prospěch se už provádějí. Také v biologických průzkumech budeme pokračovat.

Jiří Řehounek

Postindustriální plochy plné života

Calla iniciovala vznik publikace „Bezobratlí postindustriálních stanovišť: význam, ohrožení a ochrana“. Ve spolupráci se sedmnácti předními odborníky z několika univerzit, ústavů Akademie věd ČR, nevládních organizací i státní správy vzniklo kompendium poznatků, které se dosud českým zoologům podařilo shromáždit o bezobratlých v těžebních prostorech a na dalších stanovištích narušených lidskou činností. Vedle obecných částí obsahuje studie také kapitoly zaměřené na modelové skupiny bezobratlých, konkrétně vodní a suchozemské měkkýše, pavoukovce, vážky, rovnokřídlé, žahadlové blanokřídlé, vodní a suchozemské brouky a denní motýly.

Hlavní sjednocující myšlenkou všech kapitol je potvrzení známého faktu, že technicky pojaté rekultivace zemědělského či lesnického typu snižují biodiverzitu a likvidují ohrožené druhy. U většiny skupin jsou nejdůležitější pro jejich ochranu raná stadia sukcese, tedy plochy krátce po ukončení těžby nebo jiného narušení, které se ponechají samovolnému vývoji. Jedná se především o písčiny, suché trávníky nebo mokřady s malým obsahem živin. Aby se na nich ohrožené druhy

udržely, musíme obvykle dalším narušováním obnovovat rozvolněný charakter vegetace. Výjimky se ovšem najdou. U vodních i suchozemských měkkýšů jsou pro ohrožené druhy důležitá naopak stanoviště ponechaná samovolnému vývoji dlouho – zarostlé mokřady a lesní porosty. Do jisté míry to platí také o některých broucích vázaných na staré stromy.

Studii lze stáhnout ve formátu pdf z našeho webu nebo ji můžeme zájemcům poslat e-mailem. Potěšitelným faktem na závěr může být, že ve spolupráci s Nakladatelstvím Jihočeské univerzity chystáme tištěnou verzi studie. Vznik studie finančně podpořil Státní fond životního prostředí, kterému se sluší poděkovat.

Jiří Řehounek

Torza jsou krásná – očima Pavly Matějkové

Také srpnový Ďáblík přináší další várku fotografií ze soutěže „Torza jsou krásná!“, kterou Calla vloni vyhlásila. Dnes čtenářům představíme další snímky, které nakonec neporazily mezi nejlepší. Do své první desítky je zařadila porotkyně Pavla Matějková. Protože v minulém Ďáblíku jste si mohli přečíst její profil, nebudu už nudit slovy. Snad jenom malá poznámka: Ač vzděláním a profesí právníčka, k fotografování a výtvarnu vůbec má Pavla velmi blízko.

Jiří Řehounek

Josef Papeš - Dominanta v krajině - polosuchý strom na rovině u obce Hrkovce a řeky Ipeľ

Milan Michalski - Samotář u Krasejovky

Petr Hajner - Setkání u Ptačích skal, Šumava

Martin Tokar - Aj stromy sa vedia usmievať

Francie staví svůj Temelín

Náklady na výstavbu nové jaderné elektrárny typu EPR (Evropský tlakovodní reaktor) ve francouzském Flamanville se vyšplhají až na 6 miliard euro (přibližně 147 miliard korun), tedy téměř na dvojnásobek původně plánované částky. Stavba reaktoru se protáhne o čtyři roky. Místo původního spuštění v roce 2012 má elektrárna začít dodávat elektřinu až v roce 2016. Vyplývá to z včerejšího prohlášení investora projektu elektrárenské společnosti EDF. O dvou reaktorech typu EPR od francouzské společnosti Areva uvažuje rovněž ČEZ pro nový zdroj v Temelíně.

Se stejnými problémy se potýká i výstavba tohoto typu reaktoru ve finském Olkiluoto. Náklady na stavbu

se také blíží dvojnásobku původní částky (z původních 3 miliard euro vzrostla cena na 5,6 miliard euro). Reaktor měl být spuštěn v roce 2009, v současné době Areva uvádí jako termín konec roku 2012. Reaktory EPR tak rozhodně neplní předpoklad, že se jadernému průmyslu díky reaktorům třetí generace podaří snížit investiční náklady a dobu výstavby, ba právě naopak.

Problémy francouzské atomové energetiky mohou také souviset s plánem tamní vlády nechat si propočítat možnosti snížení podílu jaderné elektřiny ze 74 % na 50 % i variantu úplného zastavení nukleární energie od roku 2050.

„Důvodem, proč se v Evropě či v USA nestaví skoro žádné atomové reaktory, není jen riziko havárie, nýbrž především náklady na stavbu. Jaderné elektrárny jsou extrémně drahé a investoři o ně nemají zájem. Právě ekonomika drtí řadu jaderných projektů, proto by katastrofální zkušenost francouzského státního podniku měla varovat i české politik,“ říká Martin Sedlák, odborný konzultant sdružení Calla.

Edvard Sequens ze sdružení Calla k tomu dodává: *„K osvobození české energetiky od dovozu paliv a vysokého množství emisí jsou potřeba zcela jiné kroky: vylepšení energetické efektivity průmyslu, úspory energie v budovách a také stabilní růst využívání domácích obnovitelných zdrojů. Příležitosti zelené energetiky jsou obrovské i v Česku. Jen obnovitelná energie může výhledově pokrýt téměř dvě třetiny domácí spotřeby.“*

Tisková zpráva Cally

Perpetuum mobile

„Vidíte to, co já, Holmesi? Toho muže na rybářské pramici!“

„Ano, vidím ho, milý Watsone. A co je s ním?“

„Pohleďte! Ten muž sedí takřka se založenýma rukama, jen dopředu hledí a krás okolí této přehradní nádrže, jež se nazývá Orlická, si užívá, a přesto jeho loď pluje tempem nemalým vpřed.“

„Na tom není nic divného.“

„Jak to, že ne? Vždyť jen vzadu kormidlo nevelké do vody je spuštěno, ale nikde žádný motor, který by ucho ohlušoval a nos čpavým zápachem obtěžoval. To jistě pekelný stroj jakýsi, snad naším odvěkým protivníkem, padoušským profesorem Moriartym, sestrojený!“

„Ale kdepak. Což jste si nevšiml té desky, která jest u přídě v lodi položena? Toť panel, jenž se zove fotovoltaiický, ten sluneční svit lapá, na elektřinu jej přeměňuje a ta pak malý tichý motorek u kormidla pohání.“

„No, počkejte, Holmesi, a to jde jen tak? Prostě tu desku jen tak do lodi položit, pár drátků zapojit a pak se jen nechat v klidu vézt?“

„Inu, milý Watsone, lidský důvtip je bezmezný!“

Tomáš Malina

Neomezujte IRZ!

Pokud marně pátráte v paměti, co znamená zkratka v nadpisu, nebudu vás dlouho napínat. Jedná se o Integrovaný registr znečištění. Jde vlastně o databázi, z níž můžeme zjistit, kolik toxických látek ročně vypouští konkrétní podnik do ovzduší, vody či půdy a jaké látky předává dále v odpadech a odpadních vodách. IRZ funguje u nás sedm let a za tu dobu posloužil v řadě případů veřejnosti, nevládním organizací, ale i úřadům státní správy a samosprávy zjistit, kdo a co vypouští do jejich okolí.

Ministerstvo průmyslu a obchodu se nyní snaží, aby z IRZ zmizelo celkem 938 podniků z celé ČR. Nadále by neměly povinnost hlásit do registru data o celkových emisích do vzduchu, vody a půdy nebo informace o chemických látkách opouštějících jejich provozovny v odpadech. Mezi podniky, které by se z registru

ztratily, jsou i největší znečišťovatelé rakovinnými, mutagenními či perzistentními látkami (POPs).

Sdružení Arnika připravilo pro veřejnost petici, která se zasazuje za zachování současného rozsahu IRZ. Pokud chcete elektronickou petici podpořit, učiňte tak pokud možno rychle. Najdete ji na <http://arnika.org/petice-neomezujte-irz>.

Jiří Řehounek

Ani se nedejte se vybagrovat!

S vytrženým jazykem se občan svých práv nedovolá. Takový byl námět happeningu, kterým Arnika před budovou ministerstva pro místní rozvoj upozornila na škodlivost novely stavebního zákona a dalších předpisů, jenž se připravuje za zdi paláce, v němž sídlí tento úřad. Podle nových pravidel by se veřejnost nesměla účastnit stavebních řízení a o výstavbě v Česku by tak rozhodovali jen úředníci po dohodě s průmyslníky a developery.

Během happeningu herec převlečený za ministra symbolicky vytrhával jazyky občanům. Připomínal tím dlouhou tradici mučení poddaných na Staroměstském náměstí, na niž dnešní ministerstvo úspěšně navazuje.

Návrh novely stavebního zákona bude zřejmě v nejbližších týdnech projednávat vláda. Vyloučení obcí a občanů z rozhodování však nahrává korupci, kterou se tato vláda zavázala vymýtit.

„Účast měst, obcí a občanských sdružení ve správních řízeních je dnes jedinou možností, jak mohou občané hájit své ústavní právo na příznivé životní prostředí. Navrhovanou změnou zákona by lidé ztratili možnost chránit své zájmy. Mohli by se sice vyjádřit například k tomu, zda má v jejich obci vyrůst nová továrna, ale nemohli by nijak ovlivnit způsob jejího provozu, organizaci výstavby a staveništní dopravy nebo ozelenění okolí,“ popsal problém návrhu právník Lukáš Matějka ze sdružení Arnika.

Po schválení novely by se lidé nemohli účastnit prostřednictvím občanských sdružení stavebních řízení, v nichž se povolují velké stavby jako např. dálnice, průmyslové podniky, spalovny, přehrady apod. U záměrů jako jsou satelitní městečka, parkoviště a kancelářské komplexy by se veřejnost nesměla účastnit už vůbec žádných povolovacích procesů podle stavebního zákona.

„Ministerstvo zřejmě popřává sluchu průmyslníkům a developerům a snaží se naši zemi, pokud jde o demokratické principy, posunout na Východ. Vyloučení občanů z rozhodovacích procesů zjevně nahrává korupci, kterou se tato vláda zavázala vymýtit. Pokud budou mít občané přístup na jednání úřadů jen u některých záměrů, rozhodování o ostatních se vymkne veřejné kontrole. Přitom je známo, že nejvyspělejší země Evropy se vedle silné ekonomiky vyznačují také silnými demokratickými principy. To by mělo být také cílem České republiky,“ říká Matějka. Nevládní organizace předaly ministerstvu řadu připomínek, na základě jednání s náměstkem ministra Jankovského se však obávají, že úřad je neohotlá vyslyšet a dál prosazuje svůj plán. Ministerstvo by mělo způsob vypořádání připomínek zveřejnit v nejbližších týdnech.

Česká vláda odůvodňuje novelizaci stavebního zákona a dalších předpisů snahou o posílení konkurenceschopnosti podniků. „To je jistě správný cíl, avšak nelze jej dosahovat za cenu poškození kvality života ve městech a obcích a omezování demokratických prvků rozhodování o důležitých věcech,“ řekl Martin Skalský z Centra pro podporu občanů sdružení Arnika. Proti vládnímu plánu se postavila také Akademie věd ČR a Právnická fakulta UK v Praze.

Stavební řízení jsou z hlediska průběhu výstavby i budoucího užívání staveb velmi významná. „Účastí ve správních řízeních lze dosáhnout zlepšení předkládaných projektů a dospět ke kompromisu výhodnému pro všechny zúčastněné strany. Obyvatelé znají detailně dané místo a jsou proto schopni kvalifikovaně připomínkovat nové záměry. Mohou-li uplatnit své připomínky, získá projekt jejich podporu a mají dobrý pocit z toho, že jsou rovnocennými partnery pro úřady i stavebníky,“ připomněl Mgr. Lukáš Matějka, právní expert Arniky. Transparentní rozhodování omezuje také možnosti zneužívání rozhodovací pravomoci.

Podle tiskové zprávy Sdružení Arnika Edvard Sequens

Napište sami ministrowi Jankovskému, že nechcete, aby omezil práva lidí na rozhodování zde:

<http://arnika.org/nenechme-se-vybagrovat-napiste>

Čas být brutální a vymýtit občany

Dávno předtím, než dnes již kultovní prezident Václav Klaus čile vyvlastnil pero, prohlásil, že „povinností každého demokrata je ze všech svých sil, do konce svých věků bojovat proti občanské společnosti“. Jak známo, různí ekologisté, pánové Havlové, Svěráci a jiná verbež se pomocí rozličných tlaků, nadací, charit a sdružení snaží zasahovat do veřejného života, aniž by k tomu měli politický mandát. Jak si mohou dovolit sdružovat se do jakýchsi skupin a pak nám diktovat, co je správně, když jsme si je nezvolili? Jako každý rozumný člověk (např. pan prezident) chci, aby mi diktovali, co je správně, jen ti nejlepší a nejchytřejší – a to jsou ti, kteří mají nebo měli politický mandát. Například Stanislav Gross, Pavel Bém nebo Vít Bárta.

Už dlouho mi leží v žaludku různí ekoteroristé, kteří pořádají přednášky o tom, jak užitečný je chrobák a že je kravina postavit na místě jeho výskytu spalovnu zahraničního odpadu. Zapomínají totiž na dvě věci: 1) člověk je pán tvorstva, 2) když spálíme cizí odpad, dostaneme peníze pro naše děti, zatímco chrobák nám nic nedá. Nebo jste snad někdy jedli chrobáka? Pili jste jeho mléko? No vidíte. Všechna zvířata lze rozdělit na jedlá a škodlivá a chrobák to u nás jednoznačně prohrává.

Jsem proto prvním, kdo hlasitě tleská návrhu skvělého nového stavebního zákona (a dalších zákonů – o životním prostředí, vodě a tak), podle něhož do povolování staveb napříště nebudou moci zasahovat vyprávěnky našich „občanských sdružení“. Vyvlastňování se zaplatí zjednoduší a továrny, satelitní městečka, dálnice, přehrady a spalovny si mezi sebou vyřídí developeři, stavebníci a úředníci pěkně v tichoučku a nebudou tím obtěžovat veřejnost. Ti nejlepší a nejchytřejší (s politickým mandátem) chtějí novým zákonem zabránit průtahům, aby naše země stihla ještě více vzkvétat.

Koneckonců, proč by měli nějací Lojzové z Horní Dolní mluvit do toho, co kdo postaví na jejich polích? Ptám se: co mohou takoví burani vědět o potřebách řeckého řidiče kamionu, který pojede po dálnici za jejich domy? O potřebách mexického výrobce hliníku, který chce postavit továrnu místo jejich stodol? Nic!

Podobně jako pan prezident mám dojem, že tím, kdo brzdí rozvoj naší země, jsou její občané. Nebojme se tedy být radikální! Až vystřílíme všechny občany do jednoho a na naší vyvlastněné zahrádce postaví překrásnou dálnici k nádherné spalovně odpadu (na místě sousedova jezírka), pak teprve bude v naší zemi dobře.

Jan Flaška, autor je demokrat

Střípky Cally

Seriál o lidech a Calle aneb Jak to všechno bylo

díl VIII. Vojtěch

Milé čtenářky a čtenáři, v tomto díle se dozvíte zajímavé postřehy našeho nejvyššího kolegy, Vojtěcha Šimka, který přinesl do kanceláře zase jiný pohled na svět. Jeho přístup k životu ve mně oprášil známá rčení „Žádné jídlo se nejí tak horké, jak se uvaří“ a „Dvakrát měř a jednou řež“. Častokrát jsme se při různých příležitostech dostali k hovoru o smyslu života, mimochodem ten asi hledá každý z nás, o našem postoji a úhlu pohledu na současný svět. Filosofické rozjímání Vojtěcha by mnohý z nás potřeboval již proto, aby se alespoň na malou chvíli zastavil a zklidnil při to denním kolotoči.

Ráda bych Vojtěchovi popřála, aby si zachoval svůj klidný postoj k životu.

Romana Panská

Pracovat v Calle jsem začal v červnu 2009, v době, která pro mě byla přelomová, což dokládá i fakt, že jsem se v tomto měsíc stihl oženit, udělat státnice a přibrat k dosavadní práci v Městské charitě i poloviční úvazek v Calle. Už na konci srpna jsem však přestal sedět na dvou židličkách a rozhodl se pro Callu. Tohoto rozhodnutí, jak nyní, s odstupem času mohu říci, vůbec nelituji. Následující dva roky jsem, jako asistent energetických projektů, získal spoustu nových poznatků, zkušeností a v neposlední řadě i něco, co lze těžko vystihnout slovy. Ale začnu pěkně popořádku.

Začátky v Calle, jako ostatně všechny začátky, jak praví jedno známé přísloví, jsou těžké. Bez obalu přiznám, že jsem nevystudoval ani ekologii ani jadernou fyziku. Jediné, co mě mohlo zachránit, byla před mnoha lety absolvovaná průmyslovka, respektive znalosti v ní získané. Po průmyslovce jsem se však věnoval téměř výlučně humanitním vědám, konkrétně filosofii a teologii, a tak jsem začínal opravdu, jak se říká, od píky. Mým úkolem byla administrace webových databází - Atlasu obnovitelných zdrojů energie a posléze organizační a administrativní zázemí pro energetické a klimatické projekty. Jako jediný asistent na Calle

jsem požíval privilegia být podřízeným někomu dalšímu. Od svého kolegy a šéfa v jedné osobě, Edy Sequense, jsem se za ty dva roky naučil spoustu věcí. Hned první léto jsem byl vyslán do terénu, do okolí Boletic, abych kontaktoval většinu tamějších starostů a zjistil šance možné spolupráce ve věci nesouhlasu s hlubinným úložištěm jaderného odpadu. V podobném stylu terénních prací probíhaly i mé cesty po instalacích OZE, kdy jsem dokumentoval a fotil, zjišťoval a někdy doslova páčil informace, jež byly následně ukládány do databáze Atlasu. Určitě jsou to za ty dva roky obrovská kvanta informací.

Už od začátku této mravenčí práce jsem si kladl pro sebe otázku, zda přinese plody a do jaké míry opravdu pomůže široké veřejnosti v transformaci smýšlení o budoucí podobě energetiky. Otázky jsem si nepřestával klást ani s další oblastí činnosti, která přibyla po necelém roce. Začal jsem s administrací webových stránek Klimatické koalice. Během prvního roku jsem prodělal bezesporu já sám určitou transformaci, která souvisí s tím, co lze těžko vystihnout slovy. Pokud bych se měl o to přesto pokusit, domnívám se, že jsem postupně měnil svůj vnitřní životní postoj. Vnímám jsem nyní ekologii v širších souvislostech. Nakolik jsem se navenek stal více ekologičtější, musí posoudit jiní.

Mě osobně je však jasné, že práce v Calle zanechala své dobré stopy. Nikdy jsem nebyl „mainstreamový“ typ a jistý kritický postoj vůči většinovému názoru se nyní u mě zostřil i v oblasti ekologie a celkového životního stylu. Uvědomil jsem si mimo jiné i důležitost aktivní občanské angažovanosti, i když jsem současně, vycházející z naivního a počátečního idealistického pohledu, postupně přijímal tvrdou realitu. Zcela konkrétně mohu uvést fotovoltaický boom, na kterém se jasně ukázalo, že samotná technologie nestačí, že je třeba postupovat systémově, že legislativa má sloužit k obecnému dobru a nikoli jen nejmenované oligarchii, jen ekonomickým zájmům.

Práce v Calle mě ale rozhodně nevedla ke skepticismu, k programové nedůvěře či reaktivní negaci všeho a všech. Znovu jsem si uvědomil (a potvrdil), že mi nikdy nepůjde v první řadě o věci, ale o lidi, že je třeba snažit se chápat motivaci, která se skrývá za jednáním druhých. Domnívám se, že pro člena nevládky existuje jedno velké pokušení. Pokušení neochvějně jistoty, že náležím k malé vyvolené menšině, která smí kritizovat většinu a má vždycky pravdu. Na druhou stranu jsem si uvědomil, jak důležitý je být nepatrný hlas člena nevládky (či kohokoli jiného), který se nebojí jít proti proudu, nebojí se upozornit na nesrovnalosti, nebojí se dát veřejně najevo nesouhlas s podivnými praktikami některých politiků, úředníků a dalších. Takový postoj ale předpokládá určitý charakter, zralost, odvalu a moudrost. A také spoustu znalostí. Skoro by se dalo říci, že takový člověk musí být v dané věci jakoby o krok napřed. Nelehký úkol. Nejtěžší na tom všem zůstává fakt, že nevládky mají omezené nástroje k prosazení změn, nástroje nepřímé, nesprávné, nezákonnodárné. V tom snad ale spočívá i jejich větší flexibilita a nekorumpovatelnost.

Ale zpátky ke Calle. Na tomto místě bych totiž rád také poděkoval jmenovitě všem kolegům a kolegyním: Romče, Edovi, Pavle, Jirkovi, Hance a Olze, za jejich vstřícnost, neformálnost, za to, že pracovní doba s nimi a vedle nich nebyla nepřijemnou povinností, ale spíše pohodovým „spolubytím“. Občas sice nastaly okamžiky napětí, ale vždy se je podařilo překlenout. Nevím jak pro kolegy a kolegyně, ale pro mě to byly především společné porady, kdy se tu a tam ukázalo, že dialog je náročnější než monolog, že domluvit se není vždy snadné. A že většina problémů spočívá spíše ve špatném pochopení druhého než ve věcných chybách, které se dají společnými silami většinou odstranit. Návrat k našim osobním PC nás však vždy po poradě zachránil a nikdy nedošlo k vážnějším neshodám - musím dodat s trochou ironie. ☺ A na co ještě nesmím zapomenout, jsou milá překvapení, malé dárky a pozornosti, která jsem dostal kupříkladu při příležitosti narození našeho syna Prokopa, který se narodil téměř skoro přesně rok po mém nástupu do Cally. Za neformálnost a přátelskost našich vztahů v Calle jsem opravdu vděčný. Nemluvě o vánočních besídkách a tu a tam zorganizovaných společných posezeních při oslavě narozenin apod.

Rozhodně také nesmím zapomenout na to, že díky Calle jsem poznal mnoho zajímavých lidí. Dalibora Stráského, se kterým jsem na jedné zpáteční cestě z „úložišťové obce“ řešil filosoficko-teologické otázky a přemýšlel nad zastaralostí technologie jaderných elektráren. Moniku, Danielu a Jitku – Jihočeské matky, se kterými jsem se zúčastnil zajímavých akcí v Rakousku, kupříkladu tiskové konference v horské boudě na vrcholu jedné hory blízko německo-českých hranic, kde jsem skoro bez přípravy tlumočil pro německá a rakouská média s následným pocitem, že příště na podobnou akci bez slovníku a náležité přípravy určitě

nepojedu. Dále Pavla Vlčka z OIŽP, se kterým jsem nedávno sbíral podpisy na bioveletrhu v Gross Schönau v Rakousku a přitom se divil, že místní lidé tak automaticky podepisují protijadernou petici, kterou bych se u nás v Čechách skoro bál lidem ukázat. Práce v Calle mě uvedla také do světa českých a moravských nevládek, poznal jsem více organizace DUHA, Veronica, Greenpeace, abych jmenoval aspoň ty nejznámější. Zjistil jsem, že jednotlivé nevládky by osamoceně, bez vzájemné spolupráce nemohly v podstatě vůbec existovat a působit, což dokazuje, že jejich budoucnost spočívá v kooperaci a vzájemné pomoci.

Když se ohlížím nazpět, dva roky uběhly jako voda. Vzpomínám si, jako by to bylo dnes, seděli jsme v kanceláři Cally a v rámci přijímacího pohovoru mi Romča říká: „Doufám, že u nás vydržíš aspoň dva roky“. Horlivě jsem tehdy přisvědčil. Nemohl jsem tušit, že za dva roky a kousek uplyne přesně ten čas, kdy bude třeba se s Callou rozloučit jako zaměstnanec. Čeká mě další etapa a Callu taky. Na další cestu přeji Calle a všem jejím členům, zaměstnancům a příznivcům nejen dostatek materiálních prostředků, ale především novou inspiraci, energii a odvalu k dobrému životu. Nadále zůstávám v Calle jako člen, tak se vlastně nemusím ani moc loučit. ☺

Příjemný zbytek léta přeje
Vojta Šimek

Objevování blízkého – lesní hřbitov Písek

Pokud Vás lákají návštěvy netradičních míst, a zároveň hledáte trochu klidu pod korunami stromů, měl bych pro Vás jeden skromný tip. Písek je nepochybně malebné jihočeské město, které skrývá cenné poklady nejen v památkově chráněném historickém jádru. Tiché místo k rozjímání, romantické procházce, nebo uvolňujícímu odpočinku naleznete na okraji města. Pryč od shonu pamětihodností lačných turistů. Zelenou perlou Písku, a zároveň doporučením na návštěvu mimořádného místa, je totiž lesní hřbitov.

Jistě, už teď bude nebohý autor tohoto článku považován za zvráceného, protože kdo by se vydával na hřbitovy, pokud nemusí. Ale právě písecký Lesní hřbitov si zaslouží zvláštní uznání, jako křehká kompozice dřevin, hrabba vlídné zeleně a stínu nad pietním místem. Rozlohou dvanácti hektarů působí dojmem parku, na který zahradníci trochu zapomněli. Nebojte se ale projít dál, do starších částí hřbitova, které pamatují ještě 33 rok minulého století, kdy byl hřbitov zakládán. Historie těchto zapomenutých koutů má svou sílu.

Leží zde hrdinové válek i obyčejní lidé, řemeslníci i umělci. Lidé mnoha národností, kterým jihočeský kraj a písecké hory osvěžené zlatonosnou Otavou učarovali na celý život. Vrchní partie hřbitova zdá se mi nejcennější, snad proto, že tolik hřbitov už nepřipomíná. Je to více podobné lesu, a kapradiny s mechem prorůstají zbytky starých mramorových náhrobků s nečitelnými jmény odpočívajících. Není to smutné ani truchlivé. Právě tady je cítit život, v novém zrodu, na každém kroku. Kmeny majestátních smrků až k nebi opletené břečťanem, i malá mokřina ve svahu. A ticho a klid.

Snad neurazím čtenáře svým názorem, když si troufnu poznamenat, že jsem nikdy nechtěl být pohřben na hřbitově, protože ta orámovaná paráda lemovaná umělými kytkami přijde zbytečná. Taková ta zapšklá vzpomínka, vysypaná světlým štěrkem, kterou jednou za rok někdo opráší, protože se to podle kalendáře má udělat. Ale tohle bylo místo, na kterém bych klidně někdy rád svůj věčný sen snil. Tady ano. Někdy uprostřed takových nápadů, které mi při poslední procházce zde táhly hlavou začalo trošku poprchat, jen takové jemné mžení, se najednou se ozval zvuk kroků.

Ne, necítil jsem se ohrožený, nebo v nebezpečí, na takovém místě jsem si připadal právě naopak, zcela v bezpečí a v rovnováze. Mezi starými hroby se procházel mladý srnec. Dvouletý divoch, který zabloudil na ta samá místa, a i když jsme na sebe koukali z pěti metrů, necítil se ani on ohrožen, na tomhle místě byl prostě klid a mír. Přítomnost srnčí zvěře na hřbitově před časem popudila místní občany, takže pokud budete mít chuť zažít takové setkání, měli byste si asi pospíšit. Jestli se chcete ušetřit procházky po krásném Písku, můžete na hřbitov zajet i linkou 4 MHD přímo z vlakového nádraží.

Radomír Dohnal

Moudrá slova obojživelníková

„No tak, děti, slyšeli jste moudrá slova toho obojživelníka,“ nabádá soudružka učitelka třídu 3.B, aby slíbila, že už nebude v ZOO krmit zvěř. Na celé akci není ani tak divné, že krokodýl mluví (od čeho máme sluchátko, že?), jako spíše biologická minela, které se dopustila přísná a spravedlivá třídní Macha a Šebestové.

Pokud už trváme na škatulkování živočichů, pak v klasickém systému používaném v učebnicích pro základní a střední školy jsou krokodýli řazeni mezi plazy. Snad jistým ospravedlněním by mohlo být, že krokodýl žije „obojživelným“ způsobem života, tedy na souši i ve vodě. I přesto však nutno konstatovat, že věta soudružky učitelky, kterou má dotyčná nikoli z vlastní animované hlavy, ale ze scénáře, je minimálně zavádějící.

Jak je to s ptáky, krokodýly a dinosaury jsme už v opravníku řešili, stejně jako oprávněnost či neoprávněnost existence plazů v systému organismů. V případě krokodýla – obojživelníka se však nejedná ani o učebnicovou látku, ani o moderní trend v systematické biologii. Nezbývá než doufat v souladu s jinými díly populárního večerníčku, že třídní Macha a Šebestové je schopná sebereflexe a probíranou látku upraví. V opačném případě se totiž vystavuje nepříjemnému srovnávání svých znalostí s nezvedenými repetenty Horáčkem a Pažoutem.

Jiří Řehounek

Jak se stát ornitologem

Otázkám na povolání v dospělosti náš Jáchym dlouho odolával neutrálními vyjádřeními jako „uvidíme, až budu velký“ nebo „já ještě nevím, co budu dělat“. Když mu bylo tři a půl, tak se konečně rozhodl. Podle odhodlaného výrazu tváře definitivně.

„Já budu studovat páčky,“ oznámil nám vážným tónem.

Pro ty, kdo se právě děsí, jak chlapeček sotva chodící do školky plánuje kariéru v mechanice, je nutné vysvětlit, že v posledním slovu zatím nevyslovuje písmeno „t“.

„Já už jich totiž znám moc. Kosa, sýkoku, bhlíka, šoupáuka, stakapouda, čeuvenku a ještě moc. Budu unitológem“ dodal Jáchym na vysvětlenou.

Kariéru ovšem nebuduje pouze sobě, ale i osmiměsíční sestřičce. Nedávno totiž u snídaň kategoricky prohlásil: „Jůlinka bude studovat motýly.“

Jáchymova prohlášení pochopitelně nepřeceňuji. Je dost možné, že se časem začne zaobírat něčím docela jiným, třeba mechanikou. Byl bych ale moc rád, kdyby se z něho stal alespoň mechanik, co naučí svoje děti poznávat kosa, sýkorku, brhlíka, šoupálka, strakapouda a červenku.

Jiří Řehounek

Není odborník jako odborník

V našem státě neustále na něco nadáváme. Jednou se nám nelíbí zabírání zemědělské půdy, jindy zavírání tradičních českých firem. Nadáváme, někteří z nás protestují, ale vždy nakonec zazní věta „tuhletu záležitost by měli rozhodnout odborníci“. Po zkušenosti z letošního jara v naší obci dnes již ale vím, že odborníci jsou dvojího druhu.

Ti první jsou sice vzdělaní ve svém oboru, ale věci spíše komplikují. Stále někde vidí problémy. Pak zde naštěstí máme druhý typ odborníka. Tím je politik, tedy člověk, který zastupuje naše zájmy, protože jsme si ho zvolili a platíme si ho z našich daní. Není sice obvykle tak vzdělaný, na odborné záležitosti má své poradce. Zato je ale rozhodný, myslí ekonomicky – zvažuje náklady a výnosy. Cílem je samozřejmě zisk, neboť žijeme v tržní ekonomice. Bez těchto skutečných odborníků bychom se v dnešní moderní době opravdu nehnuli z místa.

Vlkovice jsou malá obec na Lišovsku, je nás 71 voličů a spadáme pod správu Městského Úřadu Lišov. V takto malé obci se těžko hledá dostatek schopných a hlavně ochotných lidí, kteří by obec vedli. Ale přesto zde máme tzv. Osadní výbor, který je ovšem neoficiální. Vlkovice tedy spravují námi volení zástupci z Lišova.

Najmout si odborníky, politiky, se opravdu vyplatí. Jednou z prvních akcí bylo vytěžení vlkovických obecních lesů. Zvolili jsme dobře, nás „vlkováky“ to vůbec nenapadlo. Nyní si naše stromy, jednotně rozřezané na délku 4 m, rozšrotované na piliny a poté slisované do desek, můžeme koupit v hypermarketech

v podobě různých stolků a poliček a jsou tak levné, že je můžeme klidně za dva roky vyhodit a koupit si nové. Oni stejně déle nevydrží, ale co bychom chtěli za tu cenu! Zkrátka doba jde dál, dnes víme více než naši dědové. Ti by koukali, jak umíme roztočit ekonomiku! Ale nechci naše předky úplně shazovat, udělali i dobré věci. Například ty lesy vysázeli.

Když už jsem u našich otců a dědů, moc rozumu nepobrali. Dřeli se sice od rána do noci, ale při té práci úplně zapomněli přemýšlet. Ku příležitosti vzniku ČSR a ukončení 1.sv. války zasadili totiž památnou lípu tak těsně k místní kapličce, že po sto letech byla vzdálenost mezi lípou a rohem kapličky pouhý jeden metr! V roce 2008 zde byl odborník dendrolog a bylo rozhodnuto lípu neporážet. Prý tvoří jakousi estetickou bránu do obce a větve, které zasahují nad kapličku a ničí střešní krytinu stačí prý pouze občas ořezat. A jsme u toho! Čím více je takový odborník vzdělaný, tím více nalézá komplikací a věc by se nehnula z místa. Naštěstí v naší zemi nemáme na všech místech vzdělané odborníky, to by to vypadalo!

Dnes tato lípa, přičiněním MěÚ Lišov a hlavně díky obětavé práci Správy a údržby silnic (SÚS), již neškodí. 4. dubna byla poražena. Svou zásluhu na porážení nebezpečné lípy měli též dva nebo tři členové sedmičlenného vlkovického Osadního výboru, kteří vyslyšeli místní babičky „pámbičkářky.“ My „vlkováci“ se nyní radujeme ze záchrany naší kapličky.

A teď se podržte! Ještě v dnešní moderní době, kdy již nejsme Češi, ale Evropané, se v malé obci Vlkovice najde skupina nezodpovědných lidí, kteří se začnou ohánět skončením 1.světové války, vznikem Československa, památnou lípou a faunou ve starém stromě. Někteří dokonce začali kritizovat promyšlený a prozíravý krok lišovského Městského Úřadu, který posvětil tuto záchrannou akci SÚS.

Zde již musím doslovně citovat námi zvolené profesionály z Lišova, v tomto případě pana starostu z jeho listu „Vážení občané obce Vlkovice“ ze dne 12. dubna 2011:

„V minulých dnech rozpoutala skupina lidí nevybíravou kampaň proti osadnímu výboru ve Vlkovicích. Příčinou bylo odstranění jedné z mnoha lip vysazených k oslavě založení samostatného Československého státu.“ .... „Každý, kdo tento krok kritizuje, by si měl uvědomit zda kritizuje neuvážený krok předka, který zcela bez rozmyslu zasadil strom dorůstající obřích rozměrů do těsné blízkosti kapličky, nebo zda kritizuje mnohaletou snahu osadního výboru o zlepšení stavu budov a veškerého kulturního života v obci Vlkovice?.“... „Věřím, že obyvatelé vědí, kdo jejich zájmy hájí (mimochodem už 10 let), kdo organizuje kulturní akce, například turnaje v pingpongu, MDŽ, výlety na kole, masopusty, dětské dny a mnoho dalších.“

Přiznávám se, že já sám jsem patřil ke kritikům porážení lípy a jsem jedním z těch, kteří rozpoutávali nevybíravou kampaň. Snad mě ale omlouvá, že jsem měl k té lípě osobní vztah. Vysazení „Lípy svobody“ totiž inicioval můj praděda Tomáš, který zde byl starostou.

Byla to těžká doba, ve které se rodila naše Československá republika. Zdevastovaná Evropa, 10 milionů padlých ve válce, španělská chřipka 1918 až 1920 si vyžádala 50 milionů mrtvých. Ale měli jsme svou republiku a našeho presidenta „tatička“ Masaryka. A též tu nezodpovědně vysazenou lípu na památku dalším generacím před vlkovickou kapličkou.

Když lípa padla a byla rozřezána na palivo, svou zbrklou kritikou jsem si neuvědomil, že SÚS (cestářům) a našim zástupcům z Lišova šlo o víc. Bylo přece jasné, že nemůžeme mít obojí, památnou lípu i kapličku. I když jsem to zpočátku tvrdil. Ale Lišov kapličku opraví a lípa investicí zničí. Vyhozené peníze! Dnes již jsem pochopil, že přednější je duchovno a věčnost, než Lípa svobody. Byla sice vysazena v dobrém úmyslu, ale ohrožovala kapličku a tím i naše spasení. A za tu válku si lidé stejně mohli sami, nač to připomínat! Modlím

se za cestáře, kteří se zachovali jako vzorní křesťané a jdou tak příkladem ostatním českým firmám. My vlkováci děkujeme!

A když jsem si, bohužel až na schůzi obce, přečetl z Listu pana starosty o tom ping pongu a MDŽ, zastyděl jsem se. Zkrátka není odborník jako odborník! Je třeba vždy vybrat toho správného! Ale každý z nás občas slápneme vedle. Tak mě prosím omluvte...

Jiří Tvaroh st.

~ ~ ~ ~ ~ ZROZENO V KRASCI ~ ~ ~ ~ ~

Podepsána dohoda o spolupráci mezi krajem a Krascem

Zastupitelstvo Jihočeského kraje schválilo spolupráci kraje s krajskou sítí environmentálních center v jižních Čechách KRASEC. Dohoda o spolupráci mezi Jihočeským krajem a sdružením Krascec, kterou právě podepsal hejtman Jiří Zimola, je oficiálním deklarováním spolupráce, která de facto již delší dobu existuje. Z dohody nevyplynou pro Jihočeský kraj ve vztahu ke sdružení Krascec, o.s. žádné finanční závazky.

Jihočeský kraj byl v letech 2005 až 2007 partnerem v projektu „Síť environmentálních a poradenských center v Jihočeském kraji“, který byl podpořen Evropským sociálním fondem. Jedním z výstupů tohoto projektu bylo založení sdružení Krascec, jako zastřešující organizace pro další subjekty, které v Jihočeském kraji pracují v oblasti environmentálního vzdělávání, výchovy a osvěty (EVVO). Stěžejní činností sdružených organizací je environmentální výchova a vzdělávání pro školy a ekologické poradenství a vzdělávání pro veřejnost. V současné době sdružuje Krascec, o.s. 16 organizací, další organizace je v roli pozorovatele.

„Dohoda umožní zkvalitnění služeb poskytovaných středisky ekologické výchovy a ekologickými poradnami pro občany Jihočeského kraje a na druhé straně díky zapojení zástupců členských organizací do přípravy tematických rozvojových programů a koncepčních dokumentů kraje jejich sladění s praktickými potřebami“, říká k dohodě předseda sdružení KRASEC Petr Kurz.

„V období let 2009 až 2010 se sdružení Krascec, o.s. podařilo zlepšit spolupráci s Jihočeským krajem, díky které se mohl od roku 2009 začít realizovat projekt Podpora environmentálních poradenských a výchovných center Jihočeského kraje a v roce 2011 navazující projekt Rozvoj sítě environmentálních vzdělávacích, poradenských a informačních center v Jihočeském kraji,“ dodal krajský radní pro životní prostředí Karel Vlasák. Oba projekty byly podpořeny ze Státního fondu životního prostředí a Jihočeský kraj má podíl na jejich kofinancování.

Tisková zpráva o.s. KRASEC

Na kole podél hranic

8. etapa: Zadní Zvonková - Nové Údolí (34 km)

Všeobecná charakteristika: Pokud vystoupáte na začátek trasy, čeká vás celkem pohodlná jízda s výstupem na Třístoličník, ale také s následným příjemným sjezdem. Z hromadné dopravy využijeme vlak a přívoz přes Lipenskou přehradní nádrž, takže můžeme jet i mimo prázdninovou sezonu.

Nejnazší přístup (z Českých Budějovic): do výchozího bodu železnici do Horní Plané (1:50 h), pak přívozem přes Lipno (cca 10 min.) a následně na kole vzhůru na místo bývalé osady Zadní Zvonková. Zpět z železniční stanice Nové Údolí (2:40 h), nebo lze sjet do Černého Kříže (9 km).

(1) Hraniční přechod Zadní Zvonková / Schöneben: Na české straně můžeme shlédnout (po odbočení vpravo po cestě mezi stromy a alespoň zvenku) polistopadově opravený kostel svatého Jana Nepomuckého z konce 18. století (s pozdějšími úpravami) a ve farní budově malé muzeum poválečně zaniklé obce Glöckelberg. Na rakouské straně nejprve vlevo uvidíme udržovanou budovu meziválečné celnice a kus dál kapli (otevřenou) vybudovanou na paměť odsunutých Němců a válečných veteránů.

Kousek za kapli – a ještě před vlastním vjezdem do osady – odbočíme doprava na cestu, která nás nejprve svede poněkud po svahu dolů, ale pak se promění v širokou, pohodlnou „dřevařskou“ lesní cestu (modře značená – E6) vedoucí po vrstevnici (neodbočovat doleva po svahu) až k lyžařskému areálu Hochficht.

(2) **Hochficht:** šumavská hora s vrcholem (1338 m) na rakousko-české hranici (z české strany nazývána analogicky Smrčina), její rakouské úbočí je zbrzděno průseky pro sjezdovky a lyžařské vleky, najdeme tu občerstvení i pro letní turisty, ale prostředí má daleko do malebnosti.

Pokračujeme kousek po modře značené trase, ale jakmile se začne stáčet doleva dolů k parkovišti, odbočíme doprava, abychom se stále drželi víceméně po vrstevnici. Čeká nás pohodlná široká cesta lesem. Po dalších asi 4 km se ocitneme na lesním hraničním přechodu do Čech. Najdeme tu okrouhlý pomník připomínající mezinárodní setkání ochránců přírody v r. 2000. Zůstaneme v Rakousku a po dalších 4 km se přiblížíme k rakousko-německé hranici, až dospějeme k výhledu doprava na masiv hraniční hory Plöckenstein / Plechý (1378 m) a posléze se na hřebenu nad námi objeví Trojmezí (1321 m) na hranici tří států.

(3) **Plechý / Trojmezí:** stranou od dřevařské cesty horský hřeben částečně pokrytý přirozeným smrkovým porostem s příměsí kleče a vtroušeným jeřábem; místy žulové balvany a na německé straně kamenné moře. Na styku hranic trojstranný kamenný sloup z r. 1993, oblíbené turistické místo, ovšem přístup s jízdními koly je sem poprávu zakázán.

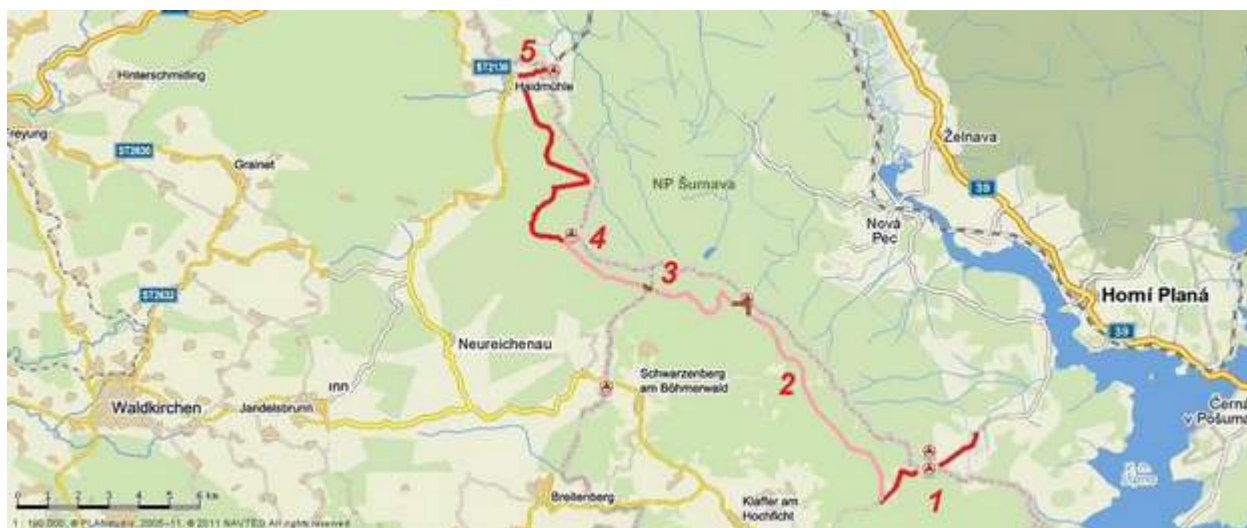
Na poněkud nepřehledné křižovatce pod Trojmezím je třeba zvolit klesající větev dřevařské cesty, abychom se dostali na rakousko-německou hranici. Po jejím překonání na vcelku dobře značeném, ale přece jen ve stromech skrytém místě (odbočka z rakouské cesty) se ocitneme na široké, opět vrstevnicové cestě tentokrát v Německu a pokračujeme (s hojnými výhledy doleva do bavorského vnitrozemí) až pod Třístoličnick.

(4) **Dreisesselsberg / Třístoličnick (1311 m):** turisticky nejatraktivnější pohraniční vrchol oblasti, je třeba na něj odbočit vlevo vzhůru, odbočku minout nelze, je velmi frekventovaná. Obchází temeno vrchu až ke trojitému skalnímu útvaru na vrcholu, opodál restaurace.

Po občerstvení se vrátíme na vrstevnicovou cestu, která se vzápětí na parkovišti mění v ještě pohodlnější asfaltku. Po ní sjedeme jedinečným spádem (10 km; nutná opatrnost) dolů do Haidmühle. Po cestě se směrem vpravo otvírají pohledy na zachovaný komplex přirozených a částečně ještě původních smrčín, avšak ačkoli jen pár set metrů za hranicí vede lesem česká turistická značka, cesta k ní je neprostopupná.

(5) **Haidmühle / Nové Údolí:** hraniční přechod, v obci na bavorské straně zajímavý novodobý kostel ve svahu, na české straně, kam sjedeme po asfaltce odbočující vpravo, kratičká obnovená lokální železnice (s drezínou příležitostně v provozu) na místě někdejší předválečné trati (jejíž násep je dobře patrný), na nádraží ve vagonu malé železniční muzeum a vedle na tabuli stručná historie obce, která se rozkládala především v prostoru mezi nádražím a hranicí vpravo vzhůru ve svahu.

Vzorník povrchů cesty:

A1 – asfalt: hladký povrch (balená drť) ■; A2 – asfalt: hrubší povrch (stříkaná drť) ■; A2v – asfalt: hrubší povrch s výmoly ■; A2z – zbytky asfaltu s hrubším povrchem ■; B – šotolina, hlinitopísčité povrch (hladký) ■; Bv – šotolina, hlinitopísčité povrch s výmoly ■; H1 – nezpevněná polní/lesní cesta (hladký povrch) ■; H2 – nezpevněná polní/lesní cesta s travnatým povrchem ■; H3 – nezpevněná polní/lesní cesta (hrubý povrch, vyčnívající kořeny nebo kameny) ■; P – dlažba, beton, panely ■; R1 – štěrk jemný ■; R2 – štěrk hrubý ■; S – úzká stezka, pěšina ■; X – neznatelná cesta ■.

Tomáš Malina a Dalibor Stráský

Pozvánky na akce

Opět si dovoluji všechny zájemce pozvat na tradiční

LETNÍ TÁBOROVÉ BRIGÁDY

v jihočeských močálech

Akce jsou vhodné pro dívky i mladé muže, hlavní náplní je úklid posekané trávy z mokrých luk a rašelinišť v přírodních rezervacích.

Nejčastějším pracovním nástrojem jsou v případě dívek hrábě, v případě mužů vidle. Pracovní podmínky bývají náročné. Pracuje se 7 hodin denně za plat od 50 do 70 (pouze výkonní jedinci) Kč/hod. Kromě práce je součástí akcí zpravidla i nepracovní program. Ten sestává zejména z **celodenních cyklistických** (někdy pěších) **výletů** do přírody Třeboňska, Novohradských hor, Šumavy či České Kanady. Občas se můžete setkat se čtením básniček či trochou společného kreslení aj.

Podmínky účasti: Věk od 16 let výše, chuť pracovat a schopnost odolávat nepohodě (zima, horko, komáři, voda, drzé požadavky náčelníka atd.) **Podmínky na akci:** Bydlení ve velkém vojenském stanu (nebo ve vlastním) na okraji rezervace, vaření společné - náklady rozpočítané mezi účastníky (asi 70 Kč/os./den). Počet 6 - max. 16 osob. Vegetariáni apod. jsou vítáni, smažky a alkoholici nikoli. **Nutné vybavení:** kolo!!, doklady, holínky, pláštěnka, spacák, karimatka, teplé a náhradní oblečení. Vhodné vybavení: hudební nástroje, vlastní básně či texty.

TERMÍNY:

V průběhu května a začátkem června budeme pracovat postupně v přírodních rezervacích Krabonošská niva, Děkanec, Ohrazení a ve Vojenském újezdu Boletice. (I v tomto období je možné přijet). Poté nastanou klasické „táborové“ akce:

14. 8. – cca 26. 8. Přírodní památky **Zámek** a **Ďáblík** na Trhvosvinensku

4. 9. – 16. 9. Přírodní památka **Kaliště** na Českobudějovicku

18. 9. – 30. 9. Přír. památka **Ohrazení** na Českobudějovicku a Vojenský újezd **Boletice**

ZÁVAZNÉ PŘIHLÁŠKY: Písemně nebo e-mailem nejpozději **2 týdny** před akcí na adresu: Ing. Jiří Marek - **STROM**, Chvalkov 22, 374 01 Čížkrajice. Tel.: **606 445 391**, e-mail: marek.chvalkov@tiscali.cz nebo istrom.cz@gmail.com. Uvádějte nejen mailovou, ale i standardní adresu!!! Při obsazeném termínu Vám nabídnou náhradní. Informace o místě a době srazu obdržíte asi týden před akcí na svůj e-mail.

Na setkání se těší Jirka Marek

VŠECHNY INFORMACE NAJDETE NA www.istrom.cz

***

Letní škola ochrany krajiny

Zajímáte se o ekologii? Obdivujete ovocné stromy? Chodíte rádi po krajině a chtěli byste se s ní více spřátelit? Pak je právě Vám určen Letní ŠOK, neboli škola ochrany krajiny, která je z důvodu velkého zájmu také letos věnována právě ovocným dřevinám.

Jaká témata a aktivity se během Letní školy objeví?

- Staré a krajové odrůdy | moderní odolné odrůdy ovocných dřevin
- Extenzivní ovocné výsadby – jak na to?
- Údržba – řez, roubování, očkování, ochrana proti škůdcům a chorobám
- Pomologie aneb pestrá paleta odrůd; způsoby záchrany genofondu
- Ekologické pěstování a zpracování - exkurze do sadů, školky, sušárny, moštárny
- Toulky Bílými Karpaty s krajinářským expertem
- Praxe v sadě a na zahradě

Doprovodný program:

- Exkurze po modelových projektech udržitelného rozvoje v Hostětíně
- Exkurze do sušíren ovoce, ovocnářské školky, genofondového sadu, likérky
- Doprovodné přednášky a diskuse dle zájmu účastníků
- Otevřený prostor pro vzájemnou výměnu znalostí a zkušeností
- Hry, táboráky

Datum akce: pondělí 5. září – neděle 11. září 2011

Místo konání: Hostětín 86, 687 71 Bojkovice

Účastnický poplatek: 4000 Kč

Pořádá: ZO ČSOP Veronica, Centrum Veronica Hostětín

Kontakt: Alena Šuráňová
hostetin@veronica.cz,
tel: +420 572 630 670
fax: +420 542 422 752

Více informací na: http://hostetin.veronica.cz/408/planovane_akce/835

„Bohoslužba slova a modlitby za Šumavu a její obyvatele“

Chcete-li jinak, půjde nám o

„HLEDÁNÍ MOUDROSTI PŘI SPRÁVĚ PŘÍRODY - STVOŘENÍ“

Termín: **sobota 17. září ve 14,00 hod.**

KDE? Bohoslužba proběhne v kostele Sv. Magdalény uprostřed nádherných šumavských hvozdů. Úžasné místo pro takovou křesťanskou akci! Laskavé svolení k tomuto setkání nám dal se svým požehnáním sám monsignore českobudějovický biskup Jiří Paďour. Po bohoslužbě se přemístíme na ekologické centrum, prachatickou Dřípatku. Tam bude probíhat za naší asistence podzimní výstava „HOUBY PRACHATICKA“ a uslyšíme v 17 hod přednášku prof. Hanky Šantrůčkové z Českých Budějovic „O ŠUMAVSKÝCH SMRČINÁCH.“

Kontakt: A Rocha, Pavel Světlík, psvetlik@arocha.cz

Ekologická poradna sdružení Calla

Mimo běžná témata ekologické poradny u nás můžete hledat pomoc v oblastech, na které se specializujeme:

Ochrana přírody a krajiny - odborná pomoc v oblasti biologie a ochrany přírody, chráněná území a péče o ně, územní a druhová ochrana přírody (se zaměřením na entomologii a botaniku), ekopedagogické využití chráněných území. *Za tuto oblast poradenství je zodpovědný Jiří Řehounek, volejte ho na telefon 384 971 934 nebo pište na e-mail: rehounekj@seznam.cz.*

Obnova těžbou narušených území - přirozená obnova těžbou narušených území (především ve štěrkopískovnách), poradenství při tvorbě rekultivačních plánů využívajících přirozenou obnovu, využití těžbou narušených území v druhové ochraně a ekologické výchově a ekologie obnovy (restoration ecology). *V této oblasti Vám poradí Jiří Řehounek, kterého najdete na telefonu: 384 971 934, ale spíše na e-mailu: rehounekj@seznam.cz.*

Trvale udržitelná energetika - poradenství občanům, obcím i občanským sdružením v oboru obnovitelných zdrojů energie, jejich možnostech, dostupnosti, podporách pro realizaci, legislativě apod. Právní a všestranná informační pomoc obcím, u nichž by mohlo být vybudováno konečné úložiště vysoce radioaktivních odpadů, archiv informací k jaderné energetice. *Pro odpovědi z oblasti energetiky se obraťte na Edvarda Sequense na telefon: 384 971 932, e-mail: edvard.sequens@calla.cz.*

Poradenské hodiny pro veřejnost v kanceláři sdružení - Fráni Šrámka 35, České Budějovice:

V době letních prázdnin (1. 7. – 31. 8. 2011) je pro vás ekoporadna otevřena jen každé úterý od 11.00 do 15.00 hod. Děkujeme za porozumění.

Osobní návštěva mimo poradenské hodiny je možná po předchozí domluvě. Využijte poradenství pomocí e-mailu: poradna@calla.cz. Písemné spojení: Calla, Fráni Šrámka 35, 370 01 České Budějovice.

Zpravodaj Ďáblík pro své členy a přátele vydává:

Calla - Sdružení pro záchranu prostředí

Naše adresa: Fráni Šrámka 35, 370 01 České Budějovice

Telefony: 384 971 930, 387 310 166, 387 311 381

Fax: 384 971 939

E-mail: calla@calla.cz

Internet: <http://www.calla.cz>

Naše konto: 3202800544 / 0600 GE Money Bank, pob. České Budějovice

IČO: 62536761

Uzávěrka dalšího čísla je 30. srpna 2011. Články posílejte na edvard.sequens@calla.cz. Databázi odběratelů spravuje Romana Panská. Všechna starší čísla občasniku Ďáblík najdete na webových stránkách sdružení Calla.

- ▶▶ Nechcete-li dostávat tento zpravodaj, napište nám a my Vás okamžitě vyřadíme z adresáře. ◀◀
▶▶ Chcete-li se přihlásit k jeho pravidelnému odběru, pište na calla@calla.cz . ◀◀